

Laboratorium 5 - Aproksymacja

Dawid Żak

Szymon Hołysz

2025-04-09

Table of contents

Zadanie 1.	1
Zadanie 1 (a)	2
Zadanie 1 (b)	2
Zadanie 2	2
Wnioski	3

Zadanie 1.

Wykonaliśmy aproksymację średniokwadratową punktową populacji Stanów Zjednoczonych w przedziale $[1900, 1980]$ wielomianami stopnia m dla $0 \leq m \leq 6$. W tabeli poniżej przedstawione są wartości będące przedmiotem aproksymacji. Na podstawie tych wartości wyznaczmy wielomian aproksymacyjny stopnia m dla $m = 1, \dots, 6$. Następnie dla każdej wartości m dokonamy ekstrapolacji do roku 1990 i wyznaczmy minimalny błąd względny.

	Rok	Populacja
0	1900	76_212_168
1	1910	92_228_496
2	1920	106_021_537
3	1930	123_202_624
4	1940	132_164_569
5	1950	151_325_798
6	1960	179_323_175
7	1970	203_302_031
8	1980	226_542_199

Na początku wyliczamy macierz Vandermonde'a dla wszystkich stopni m i następnie przy jej użyciu wyznaczamy współczynniki przy wielomianach.

Zadanie 1 (a)

Z obliczeń prognoz wynika, że najmniejszy błąd względny osiągamy dla wielomianu 6. stopnia. Podobnym błędem obarczona jest też ekstrapolacja wielomianem 2. lub 4. stopnia.

Prognoza populacji w 1990 roku: 143369177, dla $m=0$
względny błąd prognozy: 42.35%
Prognoza populacji w 1990 roku: 235808109, dla $m=1$
względny błąd prognozy: 5.19%
Prognoza populacji w 1990 roku: 254712945, dla $m=2$
względny błąd prognozy: 2.41%
Prognoza populacji w 1990 roku: 261439719, dla $m=3$
względny błąd prognozy: 5.12%
Prognoza populacji w 1990 roku: 256411956, dla $m=4$
względny błąd prognozy: 3.10%
Prognoza populacji w 1990 roku: 226938061, dla $m=5$
względny błąd prognozy: 8.75%
Prognoza populacji w 1990 roku: 243501315, dla $m=6$
względny błąd prognozy: 2.09%

Zadanie 1 (b)

Aby wyznaczyć optymalny stopień wielomianu zastosujemy kryterium informacyjne Akaikego AIC

$$AIC = 2k + n \ln \left(\frac{\sum_{i=1}^n [y_i - \hat{y}(x_i)]^2}{n} \right),$$

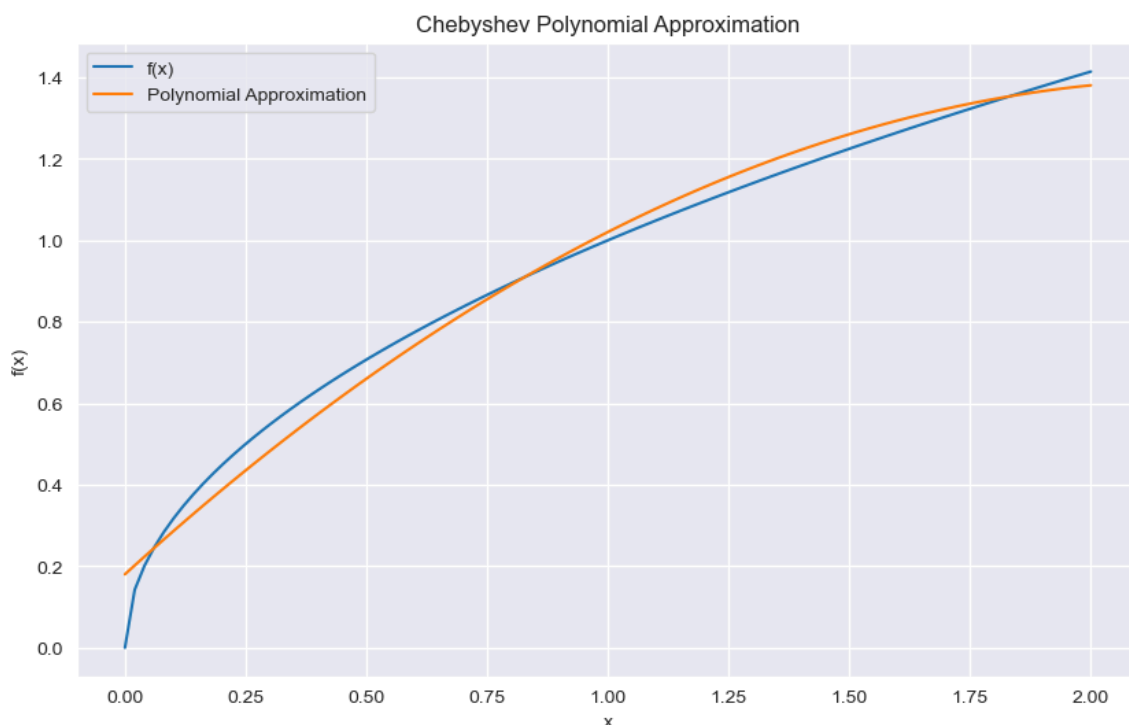
. Ponieważ rozmiar próbki jest niewielki, zastosujemy wzór ze składnikiem korygującym AICc

$$AIC_c = AIC + \frac{2k(k+1)}{n-k-1}.$$

AIC dla $m=0$: 320.44, AICc: 321.01
AIC dla $m=1$: 287.06, AICc: 289.06
AIC dla $m=2$: 274.65, AICc: 279.45
AIC dla $m=3$: 274.88, AICc: 284.88
AIC dla $m=4$: 274.54, AICc: 294.54
AIC dla $m=5$: 277.71, AICc: 319.71
AIC dla $m=6$: 274.87, AICc: 386.87

Zadanie 2

Wykonujemy aproksymację średniokwadratową ciągłą funkcji $f(x)$ w przedziale $[0, 2]$ wielomianem drugiego stopnia, używając wielomianów Czebyszewa. Aproksymacja ta jest tańszym obliczeniowo zamiennikiem aproksymacji jednostajnej.

Wykres pozwala ocenić, że wielomian aproksymacyjny dobrze przybliża funkcję f . Obliczymy też błąd względny aproksymacji następującą metodą: - Obliczymy całkę $\int_0^2 |p(x) - \sqrt{x}| dx$, gdzie $p(x)$ to nasz wielomian aproksymacyjny - Wynik podzielimy przez całkę z $g(x) = x$ na podanym przedziale - jest ona równa 2.

Błąd względny wynosi: 3.17%

Wnioski

- Najmniejszy błąd względny odnotowano dla wielomianu 6. stopnia, co jest niezgodne z wynikami kryterium informacyjnego Akaikego ze składnikiem korygującym. Wskazał on jako najdokładniejszy wielomian 2. stopnia, który też ma niewielki błąd względny, porównywalny z błędem wielomianu 6. stopnia. Nieścisłość w wyznaczeniu najdokładniejszego wielomianu wynika z niewielkiej ilości parametrów.
- Aproksymacja ciągła wielomianami Czebyszewa pozwala uzyskać wielomian o wartościach bardzo zbliżonych do funkcji wyjściowej, z sumarycznym błędem względnym w przybliżeniu równym 3%.